

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

ภูเขาของกิเลส

ก่อนจ้งหัน

(พูดถึงเรื่องส่งอาหารวัดภูว) นี่ก็ ๒๐ กว่าปีมาแล้วที่เราเลี้ยงดู ถ้าเรายังไม่ตายเราจะเลี้ยงตลอดไป ส่งเสริมพระที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เรอยากส่งเสริม ถึงไหนถึงกันเลยเที่ยว หายากนะ พระดีหายาก อันนั้นหายาก อันนี้หายาก เวลาเรามลงมาแล้วไม่มีอะไรหายากยิ่งกว่าพระดี ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบจนถึงขั้นวิมุตติหลุดพ้น หายากขนาดไหน ไปหาดูซินะ ไปหาที่ไหนเจอแต่บุตรแต่คุณเต็มส้วมเต็มถาน วัดไหนๆ กลายเป็นส้วมเป็นถาน พระเณรกลายเป็นบุตรเป็นคุณ ปฏิบัติตัวเหมือนบุตรเหมือนคุณไปหมดแล้ว แล้วจะหาของดีได้ที่ไหนเมื่อเป็นเช่นนั้น ไปที่ไหนก็เห็นแต่ส้วมแต่ถาน เต็มไปด้วยบุตรด้วยคุณ คือพระเณรเหลวแหลกแหวกแนว

เพราะฉะนั้นที่ไหนที่ท่านตั้งใจปฏิบัติดี เราจึงต้องเสริมทันทีเลย นี่หมายถึงเป็นหลักนะ ที่วัดภูวนี้เป็นหลักมาเลยขาดไม่ได้ นี่เขาก็ไปแล้ว พอจวนปลายเดือนเขาก็ไป ๔ คันทรยนต์ ๖ ล้อก็มี บองขึ้นนะไม่ใช่ธรรมดา เต็มเลย พวกเครื่องกระป๋องกระป๋องอะไรๆ ทุกอย่างเอาให้มาก หาแต่ของดีๆ บอกอย่างนั้นนะ เมื่อของดีมีอยู่เอาแต่ของดีๆ อย่าเอาของชู้ๆ ไปนะบอกอย่างนี้เลย สั่งเด็ดขาดๆ ไปเลยทีเดียว เรามั่นอย่างว่าแหละ เราชี้รั้วชี้เหร่ก็ตาม ถ้าเป็นผู้ชายชี้รั้วชี้เหร่ก็อยากได้เมียงามๆ นะ เข้าใจไหม นี่เราชี้รั้วชี้เหร่ สิ่งของทั้งหลายไม่ให้ชี้รั้วชี้เหร่เหมือนเรา ว่างั้นนะ เอาจริงเอาจังมาก

ส่วนวัดเหล่านั้นๆ เราก็ไปแต่ไม่ค่อยแน่นอนนัก เอาแน่นอนไม่ได้ อันนี้แน่เลยเคลื่อนไม่ได้ที่วัดภูว โห หาพระนี้หายากจริงๆ พูดตามความจริงก็คือภาคอีสานมีพระมากอยู่ เพราะรากแก้วอยู่ที่นี้ หลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์ อยู่ที่นี้ ครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่ไปอบรมกับท่านเวลากระจายออกไปก็มีแต่พระดีๆ เป็นลูกศิษย์ผู้ใหญๆ ท่าน มีแต่เพชรน้ำหนึ่งๆ เห็นไหมละ หายากนะ นี่แตกกระจายไปทุกแห่งทุกหน ประกอบกับสถานที่บำเพ็ญมีทั่วๆ ไป พระกรรมฐานสายหลวงปู่มั่นจึงมีมากทางภาคอีสาน ภาคอื่นก็มีสายหลวงปู่มั่นแต่มีน้อยมาก

สำหรับภาคอีสานมาก มากมาตลอด ก็เกี่ยวกับเรื่องครูบาอาจารย์ผู้ให้การแนะนำสั่งสอน สำคัญมากนะ อยู่ที่ไหนก็อยู่ถ้าครูบาอาจารย์ที่เป็นแม่เหล็กสำคัญแล้วไม่ต้องนิมนต์แหละ พระท่านไปเองๆ ที่นี้มันไม่มีครูบาอาจารย์ที่จะแนะนำสั่งสอนให้ถูกต้องแม่นยำตายตัวได้ มันก็ต้องหมุ่นอยู่ตามภาคอีสานเพราะภาคนี้มี มีมาไม่ขาด

โห นับวันเลวลง ๆ ทุกวัน ไม่ว่าท่านว่าเรา พระเราเลวลงทุกวัน ๆ อ่อนแอท้อแท้ ให้กิเลสเหยียบหัว เราอยากพูดให้เต็มขีดเต็มย่นเลยว่า พระเรานี้ให้กิเลสเหยียบหัวชี้แตก เยี่ยวแตกเยี่ยวราดตามวัดตามวา มันของเล่นเมื่อไร ที่จะให้ธรรมเหยียบกิเลสให้มันชี้ทะลักออกไม่เห็นมี มีแต่กิเลสเหยียบหัวพระพุทนต์ กินมากพุทนต์ ชี้ทะลัก นั่นมีแต่ของอย่างนี้ ที่จะตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ กำจัดตัวเองในสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายออกนี้ มันหายาก

เรื่องกิเลสไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย ใครยังไม่ขึ้นเวทีอย่าด่วนคุณนะ พูดอย่างอาจหาญเรา ใครถ้ายังไม่ขึ้นเวทีพีดกับกิเลส อย่าอวดเก่งนะ ถ้าพีดกับกิเลส กิเลสพังลงไปแล้วออกไป ไปเถอะ ไปไหนไป จะถ่อมตนขนาดไหน นุ่นจรตเมฆความดีงาม ความสง่าผ่าเผยของจิตใจดวงนั้น ขอให้กิเลสดีดออกเถอะนะ เตะกิเลสให้ขาดสะบั้นลงไป อันนี้ไม่ต้องบอกดีดขึ้นเอง ๆ นี่มันไม่มี มีแต่กิเลสเหยียบเอา ๆ ไปที่ไหนก็เหยียบเอา ๆ

เดี๋ยวนี้ศาสนาเรามันเป็นศาสนวัตถุไปหมดแล้ว มองเห็นศาสนาที่ไหนดเวลานี้ มีแต่ศาสนวัตถุ วัตถุก็เป็นเรื่องกิเลสไปด้วย ไปไหนเห็นแต่สิ่งก่อสร้างหรรษาฟูฟ่า วัดนั้นวัดนี้หรรษาฟูฟ่าสวยงามน่าเกรงขาม เกรงขามชี้หมาอะไรประสาอิฐปูนหินทราย ธรรมต่างหากเป็นที่น่าเกรงขาม ตั้งใจปฏิบัติให้มันเห็นเด่นในหัวใจซิ พอพูดมันก็คึกคักนะ มันมีสิ่งคึกคักอยู่ในใจนี้ ไม่ใช่มาพูดเฉย ๆ มาคุยมาโม้มาอวด ไม่ พอพูดมันฝังขึ้นมาเลยอันนี้ ธรรมชาติที่เลิศเลอ

อยากให้ปฏิบัติ อยากให้ดูใจตัวเอง มันกระจ่างขึ้นมาแล้วเอาเถอะ อยู่ไหนอยู่ไปเถอะ สบาย กิเลสขาดสะบั้นไปจากใจแสนสบาย ที่โลกทั้งหลายทุกขัยากลำบากจะเป็นถ้าเป็นถ่านเพราะการรบราฆ่าฟันกันนี้ มีแต่กิเลสทั้งนั้นจับหัวใส่กัน ใส่เข้าไปหากันกัดกันยิ่งกว่าหมา กิเลสมันจับหัวมนุษย์เรา ยิ่งผู้ใหญ่เป็นผู้ปกครองบ้านเมืองด้วยแล้วนั้นละหมาตัวใหญ่ กิเลสมันจับใส่ให้กัดกัน ๆ โอ้อ่าฟูฟ่าซิไอ้หมาตัวนี้ เก่งนะกิเลสตัวนี้ กิเลสมันไม่ยอมอ่อนตัวนะ มันต้องพองตัวตลอดเวลา ถ้าธรรมท่านไม่มี อันไหนก็ไม่มี

ยกตัวอย่างพระอัสสชิกับพระสารีบุตร ดูซิตัวอย่าง เราพูดย่อ ๆ พระสารีบุตรไปเห็นกิริยามารยาทของพระอัสสชิที่บิณฑบาต นำเคราพล้อมใส่ ดูอะไรสวยงามตาไปหมด ก็แอบไป ๆ พระสารีบุตรเป็นคลังปัญญา ที่นี้เวลาออกไปพันหมู่บ้านก็เข้าไปถามท่าน ท่านบวชในสำนักใด ดูกิริยามารยาทของท่านรู้สึกนำเคราพล้อมใส่ทุกอย่าง ครูอาจารย์ท่านสอนว่ายังไง นี่ฟังซิพระอัสสชิ แทนที่จะโอ้อ่าขึ้นกลับไม่นะ อาตมาเพิ่งบวชมาในธรรมวินัยใหม่ ๆ ความรู้อยังไม่ลึกซึ้งกว้างขวาง

นั่นฟังซิ ท่านเป็นพระอรหันต์แล้วนะ ว่าความรู้ยังไม่กว้างขวาง จะยกมาให้ท่านฟังแต่เพียงเล็กน้อย เเย ธมฺมา เหตุปฺปภาว ย่อ ๆ ธรรมทั้งหลายเกิดจากเหตุ คือหัวใจ

ตีชั่วเกิดขึ้นจากเหตุ เมื่อดับก็ดับลงที่เหตุดับ พระสารีบุตรบรรลुพระโสดาปัตติขั้นทันทีเลย นั่นเห็นไหมล่ะ แล้วพระอัสสชิท่านพูดเมื่อไรว่าท่านเป็นพระอรหันต์ ทีนี้พระสารีบุตรก็จอมปราษฎ์อีก ทราบว่าอาจารย์คือพระอัสสชิอยู่ในสถานที่ใด ท่านจะน้อมเกล้ากราบไหว้ไปทางนั้นนะ ท่านถือเนื้อถือตัวเมื่อไร ท่านถ่อมตนอย่างนั้นละผู้ที่สิ้นกิเลสธรรมไม่มีพองตัว ควรจะหลับหูหลับตาทีกลับไปเสีย หูหนวกตาบอดไปเสีย ธรรมไม่มีเรื่องพองตัว ที่จะแสดงออกมากน้อยก็เท่าที่เห็นว่าจะเกิดผลเกิดประโยชน์เพียงไรๆ จะออกตามนั้นๆ จะออกแบบกิเลสอย่างนั้นไม่ได้ ไม่มี...ธรรม

ปฏิบัติให้เห็นดูซิธรรมพระพุทเจ้า พุทธศาสนาประกาศกังวานมา ๒๕๐๐ กว่าปีแล้ว มาประกาศกังวานในหัวใจชาวพุทธเราซึ่งเป็นลูกศิษย์ตถาคตบ้างหรือไม่ประการใด เป็นปัญหาอยู่ที่นี้ มันไม่มีใครสนใจจะปฏิบัติตาม ถ้าเข้าไปก็ให้กิเลสมัดคอๆ เข้าไปเสีย เราจะไปมัดคอกิเลสไม่มีนะ แทบไม่มี จึงเรียกว่าศาสนวัตถุ ไปที่ไหนมีแต่เรื่องการก่อการสร้างยุ่งเหยิงวุ่นวาย มันเป็นวัตถุอิฐปูนหินทราย เป็นเรื่องสิ่งสมกิเลสไม่ใช่ชำระกิเลส

คิดดู เราไปประกอบความพากเพียรที่ไหน เวลาไปถึงทีแรกให้เขามาทำแครงให้ทำแครงยังไม่เสร็จวันนี้เป็นกังวล นั่นเห็นไหมล่ะ วันนั้นทำแครงทั้งวันก็เป็นกังวลทั้งวัน ที่ยังไม่เสร็จเป็นกังวลอยู่ จนกระทั่งแครงนี้เสร็จถึงจะปล่อยกังวลแล้วทำความเพียร เพียงแครงอาศัยอยู่ช่วงเวลาเวลานั้นยังเป็นกังวล ยิ่งสร้างหุหุราฟุฟ้าใหญ่โต ไม่กังวลได้ยังไง มีแต่ภูเขาของกิเลสอยู่ตามศาลา ตามโบสถ์ ตามวิหาร นั่นละภูเขาของกิเลสให้ดูเอา ใครพูดอย่างนี้ละ ก็เรียนมาเหมือนกัน ปฏิบัติมาเหมือนกัน ให้ขึ้นเวทิมันถึงชัดเจนมาก ศาสนธรรมกับศาสนวัตถุต่างกันยังไงบ้างมันรู้ซิ

เดี๋ยวนี้มีแต่ศาสนวัตถุ ไปที่ไหนหุหุราฟุฟ้า เอนั่นละเป็นศาสนา โอ๊ย เด่นดวงวัดนั้นสวยงาม โบสถ์สวยงาม กุฏิสวยงาม อะไรสวยงามๆ หมटनाเกรงขาม อื้อ เราอยากตีปากใครมาพูดว่าน่าเกรงขาม ยังจะเด็ดเข้าไปอีกว่า เกรงขามที่พ่อที่แม่มีอะไรประสาอิฐปูน อยากซ้ำเข้าไปอย่างนั้น นี่หยาบไหม น้ำหนักเข้าใจไหม มันเลวอย่างนั้นต้องกระตุกอย่างแรงๆ ซิ สำหรับที่จะว่าคำหยาบไม่มี ธรรมไม่มี เรื่องน้ำหนักมีติดกันไปเลยเชียว

มันมีแต่ของอย่างนั้นทุกวันนี้ ผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติดีชำระสะสางกิเลสให้มีความสง่างามภายในจิตใจ ทรงความสุขความเจริญ เรียกว่ามรรคผลนิพพานอยู่ในนั้นเสร็จนี้ไม่ค่อยมีนะ ศาสนาพระพุทเจ้าเป็นโมฆะไปหมดแล้วหรือ ตัวเราเป็นโมฆะดูเราซิ พระพุทเจ้าสอนธรรมนี้ เป็นคลังแห่งธรรมก็คือศาสดาองค์เอก พระสาวกทั้งหลายคือ

คลังแห่งธรรม พวกเรานี้คลังกิเลสมันถึงมีแต่ความเดือดร้อนวุ่นวาย ความสงบรวมเย็น ไม่มีเพราะไม่มีธรรม เอาละพูดเพียงเท่านั้น

หลังจั้งหัน

ทองคำประเภทน้ำไหลซึมได้ถึง ๒๘๔ กิโลแล้ว ถ้าเราไม่ขอบิณฑบาตหรือ รบกวณพีน้องทั้งหลาย ทอง ๒๘๔ กิโลนี้ก็ไม่มี ขาดมาตั้งแต่โน้นเลย ตั้งแต่วันมอวันที่ ๑๒ เมษา เป็นวันประกาศปิด หุด ที่แรกออกมาก็วันที่ ๑๒ เมษา เวลาหุดก็วันที่ ๑๒ เมษา ดูเหมือนเป็นเวลา ๖ ปีหรือไง ที่นี้หุดแล้วมันไม่หุดละซีที่นี้ ต่อยบนเวที่นั่น แล้ว ลงมาต่อยข้างเวที่ ให้น้ำอยู่ก็ต่อย สุดท้ายได้มา ๒๘๔ กิโลเห็นไหมละ ต่อยที่นั่น ต่อยที่นี้ ได้มา ๒๘๔ กิโล ยังจะได้มาอีกเรื่อย ๆ นะ

ทองคำเป็นเครื่องประดับชาติไทยเรา เราจึงพยายามที่สุดที่จะให้ได้หลักเกณฑ์ คือหัวใจแห่งชาติไทยเรา ขนทองคำเข้าสู่คลังหลวงแล้วสบายใจบอ่น ทุกอย่าง แข็งแกร่งไปตาม ๆ กันถ้ามีทองคำแล้ว เราจึงพยายามเอาจุดนี้ เพราะทองคำที่เราไปดู รู้สึกว่ามีน้อยมาก ถึงร้องโก้งเลยออกมา หัวหน้าคลังหลวงเขาก็รู้ ที่เราไปมอบดอลสาร ทองคำครั้งแรกเลย ไปมอบที่ธนาคารชาติหรืออะไรเราลืมแล้วแหละ ดูเหมือนเป็นคลัง หลวงอยู่ในนั้นแน่ พอเสร็จแล้วหัวหน้าเขาก็มานิมนต์เราไป เข้าไปดู ดูเหมือนมันอยู่ ติดกันนะ นิมนต์เราไปดูทองคำ เราก็สะดุดก็กันนะ มันเป็นสายทาง ก็คงมีหวังให้เรา มา มอบทองคำนี้ต่อไป ทองคำจะค่อยเป็นไปละ ให้ต้นเหตุไปดูก่อนพูดง่าย ๆ เขาจึงนิมนต์ เราไป

พอเข้าไปนั้นเขาก็ว่า ผู้ที่จะมาดูทองคำนี้เห็นทองคำนี้มีสองท่านเท่านั้น แล้วใคร บ้างละ สมเด็จพระเทพฯกับหลวงตานี้ นอกนั้นไม่มีใครเห็นได้ละ มันก็เป็นสายทาง จริง ๆ พอไปดูดูละเอียดลออนะ ดูจริง ๆ เพราะเราทราบตั้งแต่ต้นเขานิมนต์เราไปดูคลัง หลวง ทราบแล้วนั้น จึงต้องดูอย่างละเอียดลออ ดูชอกแซกซิกแซ็กหมด พอจากนั้น แล้วก็ไปนั่งกันสองต่อสองเลย ไม่ให้ใครเข้าไปยุ่ง เพราะเป็นตับปอดของชาติไทยเราก็ จะให้ใครยุ่งอะไรไม่ได้ ไปคุยกันสองต่อสอง

ทองคำนี้ไปฝากไว้ที่ประเทศไหน ๆ บ้าง ประเทศไหนเท่าไร ๆ ถ้ามกั นโดยเฉพาะ การที่เราคิดไว้ก็ไม่ผิด คือที่ไปถามถึงเรื่องทองคำไปฝากไว้ที่ประเทศใดบ้าง ก็คือเกี่ยวกับการซื้อขายการติดหนี้ติดสินต้องเอาทองคำเป็นเครื่องยืนยัน เราไม่ใช่ พ่อค้าหากคิดอย่างนั้น ถ้ามกั บั้บติดปั้บเลย เข้าตรงเป้งเลย ประเทศนั้นเท่านั้น ๆ แล้ว เมืองไทยเราละ ทองคำเป็นเครื่องประกันชาติของเราโดยเฉพาะละมีเท่าไร มีเท่านั้น ใจ หายวูบเลยนะเรา ที่เอาไปฝากที่นั่นก็คือเป็นเครื่องประกัน เมื่อเราติดหนี้ติดสินหรือ การซื้อขายนี้ต้องเอาทองคำเป็นเครื่องยืนยันกัน หากจำเป็นเขาก็ยึดทองคำเราไว้

เพราะฉะนั้นจึงไม่เอามานับกับทองคำในคลังหลวงของเรา อันนั้นเป็นเครื่องยืนยัน ต้านทานกันทางนอก แก้ไขกันทางนอก ส่วนทองคำของเราภายในคลังหลวงนี้เพื่อแก้ไข ภายในตัวของเรา ต้านทานรอบเมืองไทยของเรา อะไรเข้ามายังไม่ได้ในทองคำจำนวนนี้ เป็นเครื่องต้านทานได้พอดีอยู่ ความหมายว่าฉัน

พอว่ามีเท่านั้นใจเราหายวูบเลย เราคำนวณถึงคน ๖๒ ล้านคน ทองคำมีน้อย มาก ใจเราหายวูบเลย นั่นละที่ได้มารบกวบนพี่น้องทั้งหลายเรื่อยมาก็เพราะเหตุนี้เอง นี้ ก็รู้สึกว่ายากขึ้นพอสมควร ตั้งแต่เราช่วยชาติคราวนี้ได้ทองคำถึง ๑๑ ตันกับ ๓๗ กิโลกรัม ที่เข้าเรียบริ้อยแล้ว รู้สึกว่าเต็มตื่นขึ้นมา จิตใจเราก็รู้สึกว่ายากขึ้นมา แต่ยังไม่ สนิทใจ เพราะฉะนั้นจึงต้องออกต้องอ่อนขอขมาเอาหัวเอาลิบ เอาบนเวทีบ้าง นอกเวทีบ้าง เอาทุกแ่งว่างั้นเถอะ นี้ก็ได้ถึง ๒๘๔ กิโลแล้วเห็นไหมล่ะประเภทนี้ ก็จะ เข้าคลังหลวง เราจะพยายามเข้าให้ได้มากกว่านี้ เพราะฉะนั้นจึงยังไม่ปิดประตูอันนี้ เปิดประตูขอกทานเรื่อยยังไม่ปิด จะพยายามอยู่เรื่อย ๆ มันก็มาเรื่อย ๆ

วันนี้ก็ได้ไม่ใช่เธอ (ได้ ๑ บาทครึ่งผม) นั่นเห็นไหม ๑ บาท วันนี้ก็ได้ ๑ บาท นั้น ถ้าเราว่าหยุดแล้ว ๑ บาทก็ไม่มี ๑ สตางค์ก็ไม่มี เปิดไว้แบบนี้ไม่มากก็น้อย เราไป กรุงเทพมหานครที่แล้วมันได้ถึง ๖ หรือ ๗ กิโล หือ (๖ กิโลกว่าครึ่ง) นั่น ๖ กิโลกว่านั้น ไปเชียงใหม่ก็ได้เยอะ เชียงใหม่ก็ได้หลายกิโล ไปกรุงเทพมหานครนี้ตั้งหลายกิโล ก็อย่าง นั้นแล้วไปที่ไหนได้ทองคำมา ๆ เพราะทองคำเป็นประเภทที่เราต้องการอยู่มากทีเดียว ไปที่ไหนจึงพูดถึงเรื่องทองคำ ๆ เสมอ ไม่ปิดปากเรื่องทองคำ เปิดปากเรื่อยเรื่อย ได้ เรื่อย ๆ

เมื่อวานนี้ใครเขาเอาทองคำมาให้ตอนเย็น ก็จะหลายบาทอยู่ พระครูอะไรที่วัด ถ้ำประทุน ที่เราเคยไปเทศน์วัดถ้ำประทุน อาจารย์อะไรนะ (หลวงปู่อ่อนศรีเจ้าคะ) นั่น ละท่านเอาทองคำมาให้ไวยวัจกรเอาทองคำมาให้เมื่อวานนี้ ดูแล้วเราคาดเฉย ๆ น่าจะ ไม่ต่ำกว่า ๓ หรือ ๔ บาท มันเป็นอะไรหลายประเภททองคำในนั้น เรามอบให้เขาไป เขาคงเอาไปเก็บที่ตู้เงินร้อย สมบัติทุกอย่าง คนผู้เกี่ยวข้องการเงินกับเราจะต้องเป็นหัวใจ เดียวกับเรา เพราะฉะนั้นเราจึงเชื่อได้หมด ใครจะรับมาที่ไหน ๆ ก็ตามคนของเราจะมา เป็นเหมือนเรารับมาเอง ไม่มีเรียกราคาสาดกระจายหรือซิมซาบไปไหนเลยไม่มี ยืนยัน ร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ

อย่างเมื่อวานนี้ก็ซิมซาบไป หรือเยี่ยมบ้าง ยัพบ้างเหล่านี้ มีแต่คนของเราทั้งนั้น นะ เอาคอขาดเข้าเลย สู้มาให้ดูเห็นไม่ได้นะสูคอขาดบอกเลย ปิดไม่ให้เข้ามายังเลย เรา ไม่มีญาติมีวงศ์ มีญาติด้วยความสนิทติดกันด้วยธรรมเท่านั้น อย่างอื่นไม่มีกับเรา ไม่ว่า จะใกล้จะไกลที่ไหนเราไม่ไวใจเราไม่เล่นด้วย อย่างการเงินการทองนี้เขาก็ติดพันกับ

เรื่องนี้มานานแล้ว เมื่อวานนี้ให้เขาเอาไป นี่ก็เข้าตู้നിรัยละ เวลาไปกรุงเทพ หรือว่าชายป่ามาจากกรุงเทพก็ให้เอาไปถ้าพอเอาไปได้ ถ้าหากว่ามากกว่านั้น หรือขึ้นเครื่องบินไปไม่ปลอดภัยนี้เราเอาไปที่หลัง อย่างเป็นทางการที่แล้วนี้ชายป่าก็ไม่ได้เอาไป ให้เราเอาไปเอง เพราะมันหลายกิโล ก็อย่างนั้นละ

ไปทางนั้นเป็นคนจัดให้ไปหลอม ไปหลอมมาเก็บไว้ตู้നിรัยทางนั้น เวลานี้ได้เท่าไรแท่งแล้ว(ที่หลอมไว้แล้ว ๑๘ แท่ง) เอ้อ ๑๘ แท่งๆ ละ ๑๒ กิโลครึ่ง ที่ยังไม่หลอมก็มีเขาบอกอย่างนั้น เมื่อหลอมแล้วพอสมควรที่จะมอบเมื่อโรมันไม่ยากแหละไอ้เรื่องมอบนั้นนะ คือให้ได้เป็นร้อยๆ ขึ้นไป เรากะว่าถ้าเป็นไปได้ เรากะว่าจะประมาณสัก ๔๐๐ แต่นี้เราไม่ได้หาโดยตรง หาแบบออกแบบอันบิณฑบาต ขอเปิดกระเป๋านั้น เปิดกระเป๋านี้ไปเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างนั้น กะว่าไม่ถึง ๔๐๐ กิโลก็มอบได้ เราก็กะหาอีกอยู่นั้นละ

เราพยายามที่สุดเรื่องสมบัติส่วนรวมซึ่งเป็นหัวใจของชาติ เราพยายามที่สุดทุกวิถีทาง เพราะฉะนั้นใครที่มาทะเลาะถึงไว้กว้างขึ้นทันทีเลยเรา ก็คนหนึ่งหามาแทบล้มแทบตาย คนหนึ่งจะมาโกยเอาไปไหน อย่างน้อยตีข้อมือเอา ยุ่มยามมาทำไม ปื๊วะแล้วค่อยบอกว่าจะอันเถอะ เราพยายามหาไว้เพื่อลูกหลานไทยเรานั้นแหละไม่ใช่เพื่ออะไร อันไหนที่สำคัญๆ เราจะคิดไว้เรียบร้อย เช่นอย่างโรงพยาบาลนี้ก็หมายถึงตาเป็นสำคัญมาก เราประมวลมาแล้วในอวัยวะของเราที่ใช้ภายนอกคืออะไร พวกตา พวกหู พวกจมูก ลิ้น กายอะไรนี้ อะไรจะชำรุดไปบ้าง ๆ ก็ยังไม่หมดความหมาย ยังขาดความหมายไปบ้างก็เป็นธรรมดา แต่ถ้าตาบอดเสียอย่างเดียวเท่านั้น แหมขาดเอาอย่างมากมาย

ไปนั่งอยู่บนกองเงินกองทองก็ไม่เห็นเงินเห็นทอง ไม่มีความหมายอะไร ตาบอดสำคัญมากนะ เพราะฉะนั้นเราจึงได้เสาะแสวงหาเครื่องมือตา นี่ก็ยังไม่แล้วทางเวียงจันทน์ก็ดี เพราะประเทศทั้งประเทศเครื่องมือตาไม่มี นี่เราก็จะพยายามช่วยแบ่งทางโน้นทางนี้ ส่วนใหญ่ทางประเทศไทย อันนั้นส่วนน้อย นี่ก็ไปตั้งที่บุรีรัมย์แล้ว เริ่มสั่งแล้ว ๖ ล้านเครื่องมือ แล้วเขาก็จะพยายามหาหามาให้ครบ คือเครื่องมือตานี้มันหลายประเภทหลายหม้อ ผู้ใดชำนาญทางไหนๆ ในตา ต้องหาหามาให้ครบ แล้วเครื่องมือเราจะให้ครบ อย่างอุดรนี้ครบหมด ทั้งหมดทั้งเครื่องมือ ที่นี้ทางโน้นกำลังติดต่อกันทางบุรีรัมย์ เขาจะพยายามหาหามาให้ครบ แล้วเขาจะมาหาเรา ไม่จำเป็นต้องมา หาหามาให้ครบตามที่ต้องการก็แล้วกันเราว่านี้ ทางนี้เราจะหาเครื่องมือ ตั้งแล้วนั้น

เราจะตั้งไปทุกภาคนะ เห็นว่าภาคนี้เป็นภาคที่จนมาก และใกล้ชิดติดพันกับเรา มาขอมาร้องทั้งเข้าทั้งเย็นอยู่เรื่อย ทนไม่ไหวก็ต้องแก้ขัดแก้จนกันไปอย่างนี้ อย่างอุดรหรือแม้แต่ศรีนครินทร์ก็ยังมาขอเรา ศรีนครินทร์เครื่องมือตาขาด นั้นเห็นใหม่ละ มา

ขอเราดูให้ไป ๖ ล้าน ๘ แสน จากนั้นก็ไปบุรีรัมย์ก่อน เริ่มบุรีรัมย์แล้วก็จะไปเริ่มทางไหน อีก จะไล่เสียกันไป ไม่ให้ขาดทีเดียวว่าทางนี้พอแล้วถึงจะให้ทางนั้น ไม่เอาอย่างนั้น เรา จะค่อยเพิ่มไปเรื่อย ตั้งนี้แล้วก็จะไปตั้งที่นั่น ตั้งที่นั่นแล้วสิ่งที่นี้เรื่อยมาอย่างนี้ละ นี่ก็ คิดว่าไปทางเพชรบูรณ์ทางพิษณุโลกหรือทางไหนกำลังคิดอยู่เดี๋ยวนี้ จะไปจุดนั้น พอ ตั้งบุรีรัมย์นี้แล้วก็คิดว่าจะออกไปทางพิษณุโลกหรือทางเพชรบูรณ์ ตรงไหนที่มีคนจน ตรอกจนมุมมากก็จะลงจุดนั้นก่อน แล้วให้กระจายเหล่านั้นเข้ามาอาศัยกันทั้งหมดนั้น แหละ

เรื่องตานี้กว้างขวางมากนะคนไข้ อยู่ที่ไหนๆ อย่างที่อุดรธานี ไปดูเมื่อไรแน่นๆ ตลอด ไม่ว่าเข้าสายป่วยเย็นเต็มคนไข้ตา จนได้ถาม เขาก็บอก โอ้ย มาหมดแถมนี้มานี้ หมด ตา แต่คนไข้ธรรมดาเขาก็มาตามติดตามฐานของเขาไม่มากนัก ที่ไหนก็มี โรงพยาบาล รักษากันได้เขาก็ไปทางนั้น แต่ตานี้ไม่ค่อยมีว่างั้นนะ จึงต้องไหลมาทางตา คนจึงมาก อย่างนั้นนะ เราจะพยายามช่วยเติมกำลัง ที่ขาดเอาไว้ก็คือบุรีรัมย์แห่งหนึ่ง ทางภาคอีสานหยุดละที่นี่ เห็นว่าได้พอสมควร อุดร ศรีนครินทร์ แล้วก็บุรีรัมย์ ได้สาม แห่ง จากนั้นก็จะแยกไปทางภาคกลางภาคไหนไปเรื่อยๆ อย่างนั้น ถ้าเรายังไม่ตายจะทำ อย่างนี้ตลอดไป นอกจากตายแล้วก็สุดวิสัยเท่านั้น วันนี้มีเท่านั้นละ ไม่พูดอะไรมาก

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz